

støtte deres Andragende om Pensionstillæg derpaa, at den lange Tid, de have tjent som Underofficerer, og som for Enkeltes Bedkommende endog udgjør 26 Aar, slet ikke er kommen dem tilgode ved deres Pensionering, idet der, naar de pensioneredes som Officerer efter Pensionsloven af 24de Februar 1858, ikke kunde tages Hensyn til denne Tjenestetid, og det paa den anden Side vilde have været endnu usfordelagtigere for dem at pensioneres alene efter deres Tjenestetid som Underofficerer i Genhold til Loven af 9de April 1851 om Pensioneringen af Militæretatens Underklasser. De Paagældende ere saaledes blevene meget uheldigt stillede, idet de, efter først i gennemsnitlig omtrent 22 Aar at have gjort Tjeneste som Underofficerer inden Aarene 1848—1849 og dernæst siden den Tid indtil Udgangen af Krigen 1864 at have fyldtgjørende forrettet Tjeneste som Officerer, ved deres Afgang i December 1864 kun have erholdt deres Pension beregnet efter denne deres sidste Tjeneste som Officerer og altsaa kun have erholdt omtrent det Halve af de sidste 5 Aars Gjennemsnitsgage og de Emolumenter, som kunne medtages ved Beregning af Pension.

Saaavel Finantministeriet som Krigsministeriet har derfor troet, at der var Grund til at søge dem tilstaaet et Pensionstillæg, som man, da deres Tjenestetid som Underofficerer ikke er meget forskjellig, har formeent at kunne ansætte eens for dem alle, nemlig til et Beløb af 100 Rd. aarlig for hver, hvorved de omtrentlig ville opnaae $\frac{2}{3}$ af den Gjennemsnitsgage, af hvilken deres Pension ved deres Affledigelse er bleven beregnet.

Foruden de ommeldte Ansøgere, af hvilke dog Capitainerne Jensen og Hendriksen ikke længere kunne komme i Betragtning, da de senere have erholdt ny Kongelig Ansættelse, findes der flere Officerer, der ligeledes afgik i December 1864, og som ogsaa have været faste Underofficerer. Disse ere Capitainerne B. Borre, C. F. B. L. W. Hersom, F. B. Holm og Premierlieutenant N. S. Hoffmann, der have været Officerer i Krigsreserven og i Genhold til Loven af 29de Marts 1852 være tjenestegjørende med fuld Gage, samt Capitain P. C. C. Nielsen, der var ansat i Ingenieurcorpset. Da de foranførte Omstændigheder i samme Grad tale for, at Underofficers-

tjenestetiden ogsaa for disse Officerers Bedkommende faaer Indskyldelse paa Størrelsen af deres Pension, foreslaaes de ligeledes til at erholde det samme Tillæg som de øvrige ovennævnte Officerer.

Fremdeles har man troet at burde medtage Capitain i Forstærkningen N. Jørgensen, der ogsaa tidligere har været fast Underofficer og i September Maaned s. A. ved Gjennemførelsen af den nye Hærordning maatte afflediges, fordi han var over den for Premierlieutenanter fastsatte Aldersgrændse.

Af de affledigede Officerer, der ere forfremmede fra Underofficersklassen, men afgaaede forinden December 1864, har man endelig formeent at burde foreslaae 1, nemlig Premierlieutenant C. M. Graff til ligeledes at komme i Betragtning til det ommeldte Tillæg. Premierlieutenant Graff, der ligeledes er Officer fra Krigen 1848—1850, nødsagedes til i Januar Maaned 1863 paa Grund af Svagelighed at søge sin Affled. I Krigen 1864 meldte han sig frivillig til Tjeneste og var ogsaa ansat ved Hæren, men som Følge af sin Helbredstilstand kun i kort Tid ved den active Deel af den.

Pensionen for de ovennævnte Officerer varierer mellem 259 og 534 Rd., og de Fleste af dem have derhos indtil 1ste Januar 1868 ifølge Loven af 11te Mai 1866 § 2 oppebaaret et midlertidigt Tillæg.

Endelig har man troet at burde foreslaae afflediget Intendant, Krigssecretair A. U. S. Rørup til at tilstaaes et lignende Pensionsstillæg. Intendant Rørup har tjent i en lang Række af Aar som fast Underofficer, indtil han i August 1853 constitueredes som Regimentsfører (Intendant) ved 3die Dragonregiment. Da der imidlertid ikke forinden 1862 bevilgedes særlige Gager til de constituerede Intendanten, kunde han først i Mai s. A. erholde Kongelig Udnævnelse som Intendant, og denne Omstændighed har derfor udøvet en særdeles uheldig Indskyldelse paa Fastsættelsen af hans Pension, da han ved Reductionen efter Krigen Slutning i 1864 tildeels paa Grund af Svagelighed maatte afflediges, idet Pensionen kun kunde fastsættes til 212 Rd. 67 s, hvorimod den, saafremt han strax havde erholdt Kongelig Ansættelse, vilde være bleven bestemt til omtrent 300 Rd. mere. Krigs-